

every single person must deal with reading and grammar. It means they cannot exist in a separate way. Grammar influences understanding and learning of grammar tenses. Reading has impact on enlargement of reading skills and development of speaking skills. The more person reads the better he speaks.

What is the best way of doing it ?

- First and foremost a beginner must read information concerning English for half an hour. When a person reads it he broadens his visual memory.
- Secondly if a beginner read all sentences he would have to make up questions to sentences regarding the grammar tense or the other way around – to make up sentences to questions.

He will have to do it in an oral way. It must be done constantly every single day without stopping. But for desire it is impossible to learn English.

In order to achieve his objective a person must be hard – working not lazy. Laziness is the worst disadvantage for a person who wants to learn English. But every single person has to know the way of learning English.

Selection of literature. One can start with an adoptive literature like school books. It is easy for beginners to read and translate sentences, questions of texts from English into Russian. A beginner can cope with them.

Translation of sentences and questions from English into Russian gives a beginner possibility of enlarging a scope of words. A beginner has to apply a dictionary to translate sentences and questions.

Learning of words by heart after reading.

A search for person who speaks English.

11. When a person keeps to these factors he will do well at learning of English. He will overcome obstacles coming his way. He will succeed in speaking English in an oral way. Everything depends on him. The more he is hard – working the quickly his dream comes true. Because anybody doesn't want to fail in English at the beginning of the independent learning of English.

Журкіна С.В., Коляда І.В.

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-ТЮТОРІВ

Як відзначають західні дослідники Барнет та Елліс, останнім часом у британських і американських вищих навчальних закладах кількість студентів зросла майже вдвічі, проте одночасно значно зменшились фінансові інвестиції. Внаслідок цього зросла кількість студентів у групах, що викликало повернення до традиційної форми навчання – лекції. І як наслідок- послаблення контакту між студентом і викладачем, що є основною рисою тьюторських занять.

Як свідчить практика, для поліпшення якості знань необхідно працювати більше з меншою кількістю студентів. У зв'язку з цим у вищих навчальних закладах Великої Британії та США підвищився інтерес до студентського тьюторства, але слід зазначити, що така форма роботи не є універсальною панацеєю у даній ситуації, а може використовуватись лише як допоміжна.

Історично студентське тьюторство своїм корінням сягає часів Давньої Греції. У тогочасних визначеннях «студентського» тьюторства (або тьюторства «на рівних») відзначалось, що тьютор – це «заступник» викладача. Лінійна модель «передавання знань» мала таку структуру: вчитель – тьютор - учень.

Пізніше було досліджено, що взаємодія між студентом-тьютором і студентом, на противагу взаємодії між викладачем і студентом, носить якісно інший характер і має певні переваги та недоліки.

Традиційно студентське тьюторство визначається як допомога більш здібних і встигаючих студентів менш здібним. Так К. Топпінг наголошує, що тьюторство «на рівних» передбачає дії людей однакових соціальних угруповань, які не працюють професійними викладачами, але допомагають одне одному навчатись. Щодо форм організації навчального процесу студентські тьюторські заняття відбуваються в парах або невеликих групах, організованих професійним викладачем. Проте, у зв'язку з тим, що останнім часом студентське тьюторство поширюється у більшості англійських і американських вищих навчальних закладів, форми організації студентських тьюторіалів все більш урізноманітнюються. І, як наслідок, стає все складніше доти точно визначення цій формі організації навчального процесу.

К. Топпінг підкреслює, що у процесі студентських тьюторських занять навчається не лише студент, якому необхідна допомога, а й сам студент-тьютор.

Тьютор і студенти можуть навчатись як на одному, так і на різних курсах.

За традиційною моделлю студентського тьюторства, у ролі тьютора виступає більше здібний студент, але останнім часом увагу дослідників привертає модель, за якою і тьютор, і студент мають однакові здібності і працюють разом у напрямку поглиблення знань.

Роль тьютора і студента не обов'язково має бути постійною, особливо, коли студенти мають однакові здібності. Зміна ролей (взаємне тьюторство) підвищує самооцінку і самоповагу студентів, тому що кожен з них отримує можливість бути у ролі тьютора.

Заняття зі студентом- тьютором можуть бути офіційно внесені у розклад занять, а також можуть проводитись поза розкладом, тобто бути додатковими.

Подібні заняття можуть проводитись з усіма студентами, але більш ефективним був би розподіл студентів на групи за різними критеріями: обдаровані студенти, невстигаючі, студенти, що входять до складу різних меншостей, наприклад, релігійних, етнічних та будь-яких інших.

У традиційному розумінні, студент-тьютор – це найкращий студент. Проте, якщо у ролі тьютора виступає студент із середніми здібностями, він у процесі навчання інших має змогу розвинути свої здібності.

Студентське тьюторство передбачає:

- визначення мети тьюторської діяльності: студентське тьюторство ставить за мету загальний інтелектуальний розвиток студентів, оволодіння навчальною програмою, емоційний та соціальний розвиток;
- відбір змісту навчальної роботи з конкретного предмета: орієнтація на здобування знань чи навичок; або на здобування знань і навичок одночасно;
- вибір форм взаємодії: найчастіше один тьютор працює з групою студентів, яка може включати від двох студентів до тридцяти і навіть більше. Інколи два тьютори одночасно працюють в одній групі. Більш інтенсивною

формою взаємодії являє собою тьюторство в парах (діадах).

У залежності від мети тьюторської діяльності, змісту навчальної роботи з конкретного предмета й форм взаємодії студента і тьютора студентське тьюторство поділяється на такі види: персоналізована система інструктування; додаткове інструктування; студентське тьюторство в парах (діадах) (тьютор і студент навчаються на одному курсі, їхні ролі закріплені); тьютор і студент навчаються на одному курсі, їхні ролі взаємозамінні; тьютор і студент навчаються на різних курсах, їхні ролі закріплені); студентське тьюторство у групах (тьютор і студенти навчаються на різних курсах; тьютор і студенти навчаються одному курсі); студентське тьюторство при проведенні письмових робіт; студентське тьюторство при дистанційній формі навчання.

Зевако В. І.

ЕЛЕМЕНТИ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ПРИНЦИПУ ВИВЧЕННЯ МІСЦЕВОГО ВІДМІНКА СТУДЕНТАМИ-ІНОЗЕМЦЯМИ МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Грамматика є необхідною основою вивчення способів поєднання мовних одиниць та їхнього використання під час спілкування. Особливо актуальні такі знання для іноземців, що опановують українську мову. Однією з найважливіших і одночасно найскладніших для засвоєння української мови як іноземної є категорія відмінка.

Вивчення відмінкових форм здійснюється через мовленнєву практику, в якій поєднуються знання фонетики й лексики: не засвоївши звукові особливості та певний лексичний запас української мови, студент не зможе реалізувати граматичні знання, зокрема про відмінкові форми. Отже, уявлення про іноземну мову формується через поняття мова – мовлення – комунікація. Мова в такому розумінні – це система звуків, слів, синтаксичних конструкцій; мовлення – це реалізація фонетичної, лексичної й граматичної систем за певними правилами; комунікація – це використання системи мови і мовних моделей в реальному спілкуванні, де крім лінгвістичних, представлені й екстралінгвістичні фактори.